

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی پژوهش های هرمنوتیکی پست مدرنیستی در باب تاریخ

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 18، شماره 10 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

امیرحسین حاتمی - عضو هیئت علمی گروه تاریخ، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)،

خلاصه مقاله:

دانش تاریخ، تاریخ نگاری، و معرفت تاریخی همواره یکی از موضوعات تحقیقاتی و مطالعاتی بسیار موردعلاقه صاحب نظران و اندیشمندان پست مدرن در غرب و برخی شارحان آن ها در ایران بوده است. اندیشه های پست مدرنیستی، که برآمده از نحله های فکری هرمنوتیکی بود، جنبشی علیه دیدگاه های به شدت پوزیتیویستی، قطعیت گرا، و عینیت باور به ویژه در علوم انسانی بود. صاحبان و واضعان این اندیشه، با بازتعریف دانش تاریخ و معرفت تاریخی، مدعی شده اند که هرگونه شرح و توصیف رویدادهای گذشته در حکم ارائه تاویلی از آن هاست و گذشته هرگز به طور کامل و دقیق بازشناختنی نیست. اما واقعیت آن است که پذیرش و کاربست دیدگاه هرمنوتیکی پست مدرنیستی در تاریخ، در حکم رسیدن به شکاکیت مطلق و ویران کردن پایه های دانش تاریخ و بی اعتبارکردن آن است. ازاین رو، در این پژوهش تلاش شده تا این دیدگاه ویران گر و نسبییت گرا براساس متن سه کتاب رساله تاریخ نوشته بابک احمدی، بازاندیشی تاریخ نوشته کیت جنکینز، و زمان و حکایت نوشته پل ریکور از نظر محتوا موردبررسی انتقادی قرار گیرد. یافته های پژوهش نشان می دهد دیدگاه هرمنوتیکی پست مدرنیستی تاریخ حاوی تناقضاتی است که هویداشدن آن ها محقق تاریخ را در پذیرش مدعای این دیدگاه دچار تردید جدی خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

دانش تاریخ، هرمنوتیک، پست مدرنیسم، رساله تاریخ، بازاندیشی تاریخ، زمان و حکایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330247>

